

Świętowanie rozpoczęli modlitwą

Służba porządku i prawa

tekst

KRZYSZTOF KRÓL

redaktor wydania

Zeby śpiewać gospel, trzeba wiedzieć, po co się to robi. To wymaga zaangażowania całego człowieka, nie tylko gardła, ale także całego ciała, bo wykonując gospel, tańczy się i klaszcze – mówi Kasia Leśniak z Rzepina (str. VI i VII). Bo zaangażowanie całego człowieka przynosi dopiero prawdziwe owoce. Wiedzą o tym klerycy pierwszego roku, którzy w ramach przygotowania do kapłaństwa mają praktyki w hospicjum. Tu służą chorym pomocą fizyczną i modlitwą: „Tego nie da się robić mechanicznie. Trzeba chorym dać serce” – mówią klerycy (więcej str. IV).

Świebodzińscy policjanci włączyli się w ogólnopolskie obchody **90. rocznicy powstania Policji Państwowej**, otrzymali sztandar i nominacje.

W obchodach Święta Policji wzięli udział przedstawiciele władz wojewódzkich, samorządowych, powiatowych i kościelnych. Uroczystość rozpoczęła Msza św. w kościele pw. NMP Królowej Polski, której przewodniczył bp Paweł Socha. – Pragniemy dzisiaj ogarnąć wszystkich policjantów pełniących służbę nie tylko w naszym mieście i kraju, ale także poza jego granicami – mówił przed rozpoczęciem liturgii ks. Zbigniew Matwiejów, kapelan świebodzińskiej policji. Bp Socha w czasie homilii podkreślał, że sprawiedliwość i prawo, którym służy policja, są bardzo ważne, ale powinny objawiać się przez miłość

MAGDALENA KOZIEŁ

Policjanci modlili się o sumienne wykonywanie swoich obowiązków oraz za swoich zmarłych na służbie kolegów

braterską. – Starajcie się, sięgając do Pisma Świętego i przez modlitwę, uczyć się szacunku do drugiego człowieka, nawet do przestępcy – wzywał biskup. Po Mszy św. poświęcono sztandar świebodzińskiej policji i przyznano awanse zawodowe i nagrody. Jednym z wyróżnionych

był Wiesław Karatucha, który awansował na aspiranta sztabowego. – Jeszcze raz wybrałbym ten zawód. Najważniejsza w tej pracy jest chęć niesienia pomocy i służenie innym – podkreślał funkcjonariusz, który w policji pracuje od 19 lat.

Magdalena Kozieł

Pielgrzym duchowy to też pielgrzym

KRZYSZTOF KRÓL

RZEPIN, 17 LIPCA. Nie mogę pieszo, dlatego „idę” do Maryi w ten sposób – mówi Iwona Krocak

Nie każdy będzie miał okazję w tym roku pójść pieszo na Jasną Górę. Jednym nie pozwala zdrowie, innym praca. Nie trzeba w ogóle jednak rezygnować z pielgrzymowania. W duchowej pielgrzymce uczestniczy nauczycielka Iwona Krocak z Rzepina. – Zdrowie nie pozwala mi iść pieszo na Jasną Górę, dlatego tu, na miejscu, towarzyszę swoją modlitwą pielgrzymom – wyjaśnia pani Iwona. – Modłę się w intencjach pielgrzymów i własnych na Mszy św., a także odmawiając Różaniec i koronkę – dodaje. Taka forma pielgrzymowania jest możliwa nie tylko w Rzepinie, ale niemal w każdej parafii naszej diecezji. Duchowi pielgrzymi łączą się w modlitwie z pątnikami, którzy wyjdą na przełomie lipca i sierpnia z wielu naszych miast na XVII Diecezjalną Pielgrzymkę na Jasną Górę.

Smyczkowa akademie

Koncert młodych muzyków zachwycił publiczność

ZIELONA GÓRA. W kościele pw. Ducha Świętego 17 lipca zagraли studenci z Lubuskiej Akademii Orkiestrowej pod dyrekcją Krzysztofa Świtalskiego. – Zespół muzyków tworzą studenci najlepszych uczelni muzycznych w Polsce, m.in. z Gdańska, Warszawy i Poznania – mówi dyrygent. W programie koncertu znalazły się Serenada na Orkiestrę Smyczkową Op.2 Mieczysława Karłowicza, najpiękniejsze arie z „Stabat Mater” Gioviniego Battisty,

Serenada Op. 20 – Edwarda Elgara, „Cztery Pory Roku – Lato” – Antonio Vivaldiego. Lubuska Akademia Orkiestrowa to warsztaty orkiestrowe dla studentów uczelni muzycznych zorganizowane przez Regionalne Centrum Animacji Kultury w Zielonej Górze i Słubicki Miejski Ośrodek Kultury. Muzycy koncertowali także m.in. w Rzepinie, Słubicach, Sulechowie, Żarach i Krośnie Odrzańskim. **mk**

Pielgrzymują po odpuszcie

KUNICE ŻARSKIE. Wierni z parafii pw. Matki Bożej Szkaplerznej wyruszyli 19 lipca na pielgrzymkę rowerową do kapliczki leśnej Matki Bożej w okolicy wsi Siodło. – W ten sposób już po raz drugi wyruszamy po odpuszcie, by podziękować za otrzymane łaski i poświęcić Matce Bożej własne intencje i sprawy parafii – mówi ks. Ryszard Gas,

proboszcz. Według lokalnych opowieści, z pożaru, który strawił 40 ha lasu, przetrwało tylko jedno drzewo, na którym zawieszony był obraz Matki Bożej Częstochowskiej. Okoliczni mieszkańcy od wielu lat pielgrzymują do tego miejsca indywidualnie, pieszo i na rowerach. Obecnie stoi ta wybudowana mała kapliczka leśna. **mk**

Po raz pierwszy na pielgrzymkę rowerową wybrała się rodzina Zabłockich i Jasińskich. Wśród nich byli najmłodsi pielgrzymi (od lewej) Bartek i Natalia Jasińscy i ich kuzynka Paulina Banaszek

Zachęcają do organizowania

STRZELCE KRAJEŃSKIE. Po raz 21. na Jasną Górę wyruszyła pielgrzymka organizowana przez parafię pw. św. Franciszka z Asyżu. 19 lipca na 600-kilometrową trasę na dwóch kółkach wyjechało 130 osób z różnych stron diecezji. Najmłodszy uczestnik ma 9 lat, a najstarszy prawie 70. – Specyfiką tej pielgrzymki jest rodzinna atmosfera. Wiele osób, które raz pojechały, chcą jechać za rok. Rekordzista jedzie po raz 14. – mówi Dariusz Wieczorek, organizator ze Stowarzyszenia Rodzin Katolickich. Jasna Góra to niejedynie miejsce kultu religijnego, które miną na swojej trasie pielgrzymi. Nawiedzą także Rokitno, Pola Lednickie, Gniezno i Licheń. Pątnicy do Czarnej Madonny dotrą 25 lipca. Organizatorzy, widząc zwiększające się zainteresowanie pielgrzymką rowerową, zachęcają

Hasło tegorocznej pielgrzymki brzmi: „Z Maryją otoczmy troską życie”

inne parafie do ich organizowania. – Ze względów logistycznych musieliśmy w tym roku odmówić 40 osobom – mówi D. Wieczorek. **kk**

Letnia szkoła liderów

ŻŁUGIE. Blisko dwa tygodnie w obozie uczestniczyło 40 studentów należących do Duszpasterstwa Akademickiego Studentów z Europy Wschodniej w Warszawie. Na miejsce wypoczynku i formacji, podobnie jak w ubiegłym roku, wybrali Ośrodek Kolonijno-Sportowo-Wychowawczy prowadzony przez gorzowskie Stowarzyszenie Pomocy Bliźniemu im. Brata Krystyna. – Była to letnia szkoła liderów – wyjaśnia ks. Henryk Grządko, duchowy opiekun stowarzyszenia. – Studenci oprócz warsztatów i wykładów odwiedzali także centra oddziaływania społecznego i duchowego w Polsce, m.in. Radio Maryja w Toruniu, sanktuarium w Licheniu i Rokitnie, a także paradyckie seminarium – dodaje. Ze studentami przyjechał ich duszpasterz akademicki ks. Mariusz Iliaszewicz,

Studenci zaangażowali się także w życie ośrodka. Wraz z dziećmi kolonijnymi jednego dnia przygotowali Drogę Krzyżową

który w 1989 roku ukończył paradyckie seminarium, a cztery lata później wyjechał do pracy na Białorusi. Po 14 latach tamtejsze władze nie przedłużyły mu zgody na pobyt i pracę na Białorusi. **kk**

zaproszenie

Wieczór miniatur muzycznych w wykonaniu Jolanty Duszeńko-Lachowicz (altówka) i Ludmiły Pawłowskiej (organy) odbędzie się w kościele pw. św. Jana Chrzciciela w Międzyrzeczu 26. 07 o godz. 19.15.

GOŚĆ ZIELONOGÓRSKO-GORZOWSKI

zgg@goscniiedziny.pl

ADRES REDAKCJI: 65-075 Zielona Góra
pl. Powstańców Wielkopolskich 2
TELEFON 068 411 02 54
REDAGUJĄ: ks. Tomasz Gierasimczyk –
dyrektor oddziału,
Magdalena Koziół, Krzysztof Król

Nowa droga

MAGDALENA KOZIEŁ

Po zwiedzaniu klasztoru w Paradyżu gimnazjaliści odpoczywali w seminaryjnym ogrodzie

TRZCIEL. Około 40 gimnazjalistów, m.in. z Głogowa, Gorzowa, Lubska i Zielonej Góry wzięło udział w III stopniu Oazy Nowej Drogi. Po raz pierwszy OND odbyła się w parafii pw. św. Wojciecha w Trzciel. – Tematem oazy jest wspólnota. Rozważamy jej wartość, cechy i różnorodną propozycję wspólnotowości – wyjaśnia Paulina Pachla, animatorka. Każdego dnia oazowicze rozważali też inną tajemnicę

Różańca i uczestniczyli w różnych nabożeństwach. – Największe wrażenie na mnie zrobiły nabożeństwo „uproszenia miłości” oraz Msza św. w nocy, kiedy rozważaliśmy tajemnicę Zmartwychwstania – mówi Tomasz Tragończuk z Lubska.

Gimnazjaliści zwiedzali bunkry w Pniewie i klasztor w Paradyżu. Wypoczywali też nad jeziorem w Nowym Dworcu. Moderatorem III stopnia OND był ks. Ryszard Stankiewicz. **mk**

Przebadaj się

BADANIA MAMMOGRAFICZNE. Dzięki współpracy diecezjalnej Caritas i Niepublicznego Specjalistycznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Diagnostyk” z Zielonej Góry mieszkanki Strzelec Krajeńskich i Drezdenka skorzystały z bezpłatnych badań mammograficznych. Badania odbywają się w ramach finansowanego przez Narodowy Fundusz Zdrowia programu profilaktyki raka piersi i mogą skorzystać z nich kobiety

od 50. do 69. roku życia. W trakcie wakacji akcja odbędzie się jeszcze w Starym Kurowie od 27 do 29 lipca, w Zwierzynie od 30 lipca do 1 sierpnia oraz w Dobięgniewie przy Ośrodku Zdrowia od 3 do 5 sierpnia. Szczegółowe informacje można znaleźć na plakatach w powyższych miejscowościach. Koordynacją akcji zajmuje się gorzowski oddział Caritas przy ul. Czereśniowej 15, tel. 095 740 2001. **kk**

– Badanie trwa tylko ok. 10 min, a warto je zrobić, bo pozwala na wczesne wykrycie raka piersi – wyjaśnia Natalia Ryśkiewicz

KRZYSZTOF KRÓL

Wspomnienie Milenium

GORZÓW WLKP. Do końca wakacji w wieży katedralnej można oglądać wystawę „Uroczystości Milenium Chrztu Polski w Diecezji Gorzowskiej 1966–1967”. Wystawa przedstawia główne uroczystości ordynariatu gorzowskiego z udziałem prymasa Stefana Wyszyńskiego i przedstawicieli Epiiskopatu, które odbyły się 6 listopada 1966 roku w Gorzowie Wlkp. Władze partyjne i państwowe Pomorza Zachodniego, jak podkreślał na otwarciu Janusz Palicki, chciały przeciwdziałać udziałowi

wiernych w uroczystościach Milenium Chrztu Polski. – W praktyce wyglądało to tak, że tego samego dnia i o tej samej godzinie, kiedy miała się odbyć Msza św. z udziałem prymasa, organizowano atrakcyjne wycieczki, bezpłatne spektakle filmowe czy mecze sportowe. Zmniejszono także składy pociągów lub odwoływano połączenia autobusowe, aby utrudnić ludziom dotarcie na miejsce uroczystości – wyjaśnia pracownik z gorzowskiej delegatury IPN. Wstęp na wystawę jest bezpłatny. **kk**

KRZYSZTOF KRÓL

– Dla nas ta wystawa to ogromne przeżycie. Uczestniczyliśmy całą rodziną w uroczystościach milenijnych – mówią Danuta i Stanisław Samociakowie

Najlepsze wczasy

ROKITNO. Piętnaście dni ze swojego urlopu na rekolekcje w diecezjalnym sanktuarium postanowiło przeznaczyć dwanaście rodzin z całej Polski. Wszystko w ramach pierwszego stopnia Oazy Rodzin. – W ramach rekolekcji odbywa się szkoła życia, czyli konferencje, świadectwa i rozmowy dotyczące małżeństwa i rodziny. Jest także szkoła modlitwy, w ramach której jest katecheza i czas na własną modlitwę i rozmowy ewangeliczne, czyli spotkania w grupach

dotyczące wiary na podstawie Pisma Świętego – wyjaśnia duchowy opiekun ks. Jan Pawlak. Jak na rekolekcje rodzinne przystało, jest także czas tylko dla rodziny. Nie brak tu wyjazdów do okolicznych zabytków i atrakcji turystycznych – Można odpocząć i pogłębić swoją wiarę – mówią Andrzej i Lidia Pińczewscy z Żagania. Za rekolekcje, zakończone 19 lipca, odpowiedzialna była para moderatorów Adolf i Janina Chimkowie z Żagania. **kk**

KRZYSZTOF KRÓL

– Rokitno to dla nas wyjątkowe miejsce. Kto zaprosi Maryję do swojego życia, ten nie pożałuje – zapewniają państwo Pińczewscy

Studia o rodzinie w gorzowskiej rezydencji

Zostań familiologiem

Z dziekanem
Wydziału
Teologicznego
Uniwersytetu
Szczecińskiego
**ks. Zdzisławem
Kroplewskim**
rozmawia
Krzysztof Król.

**Ks. prof. US dr hab. Zdzisław
Kroplewski, dziekan
Wydziału Teologicznego**

KRZYSZTOF KRÓL: Studia o rodzinie w Gorzowie Wlkp. Skąd taki pomysł?

Ks. ZDZISŁAW KROPLEWSKI: – W Gorzowie w tym roku akademickim uruchamiamy studia niestacjonarne II stopnia, magisterskie uzupełniające, z nauk o rodzinie o specjalności poradnictwo i terapia małżeństwa. Wydaje się, że w Gorzowie pod tym względem jest luka, którą warto wypełnić. Zaangażowanie się Wydziału Teologicznego

jest tylko uzupełnieniem oferty dla studentów, którą Uniwersytet Szczeciński od dawna oferuje w Gorzowie Wielkopolskim, współpracując z Państwową Wyższą Szkołą Zawodową. Otwarcie takiego kierunku to też w jakimś stopniu wypełnienie testamentu sługi Bożego biskupa

Wilhelma Pluty, który w swojej duszpasterskiej działalności był jednym z prekursorów kościelnej troski o rodzinę. Pewnym znakiem w tym względzie jest to, że studia te będą prowadzone w Domu Biskupa Pluty, który właśnie przechodzi gruntowny remont.

Kto może studiować na nowym kierunku?

Na kierunku mogą studiować ci, którzy ukończyli studia pierwszego stopnia lub magisterskie, a więc mają licencjat zawodowy lub magisterium z następujących kierunków: pedagogika, socjologia, psychologia, teologia, medycyna, prawo, prawo kanoniczne, praca socjalna, polityka społeczna, zdrowie publiczne, pielęgniarstwo.

– A co po ukończeniu studiów?

– Po ukończeniu kierunku absolwent może samodzielnie wykonywać zadania jako

wykwalfikowany pracownik poradni małżeńskich i rodzinnych, specjalista do spraw rodziny – familiolog czy animator środowiska rodzinnego. Ponadto nabywa także podstawową wiedzę i umiejętności w zakresie poradnictwa i terapii małżeństwa i rodziny, na bazie których ma następnie możliwość wyboru dodatkowej formy kształcenia w specjalistycznej szkole terapii, aby uzyskać certyfikat terapeuty. Absolwent kierunku jest przygotowany do pracy w charakterze: specjalisty do spraw rodziny, pracownika poradni małżeńskich i rodzinnych, pracownika wymiaru sprawiedliwości, po spełnieniu dodatkowych warunków pracownika socjalnego oraz nauczyciela w zakresie przygotowania do życia małżeńskiego i rodzinnego po uzyskaniu przygotowania pedagogicznego. ■

Więcej informacji: www.us.szc.pl/wt

Formacja ludzka do kapłaństwa
Pierwszy ważny krok

Są przy bezdomnych, niepełnosprawnych, chorych, a nawet umierających. Klerycy pierwszego roku odbywają swoją pierwszą praktykę wakacyjną.

Zanim, podobnie jak ich koledzy ze starszych seminaryjnych roczników, będą posługiwać na obozach, rekolekcjach i pielgrzymkach, spotykają się z ludzkim cierpieniem podczas trzydziestodniowej praktyki wakacyjnej. Szesnastu kleryków pierwszego roku w lipcu i sierpniu odbywa je w międzyrzeckim szpitalu, zielonogórskim hospicjum, Domu „Uzdrowienie Chorych” w Głogowie, a także w trzech placówkach gorzowskich: szpitalu wojewódzkim, Domu Brata Alberta i Hospicjum św. Kamila. Formacja kapłańska, jak podkreśla rektor paradyskiego seminarium

**Klerycy
Norbert Lasota
(od lewej)
i Mateusz
Borucki
z panią
Antoniną**

ks. Jarosław Stoś, zakłada formację ludzką, chrześcijańską i kapłańską. – Dojrzałe kapłaństwo można budować tylko na dojrzałej osobowości. Dlatego chcemy, aby po pierwszym roku klerycy mieli okazję zetknąć się cierpieniem człowieka na płaszczyźnie typowo ludzkiej – wyjaśnia rektor.

W gorzowskim hospicjum jako pierwsi rozpoczęli posługę alumni: Mateusz Borucki z parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Świebodzinie oraz Norbert Lasota z parafii pw. Trójcy Świętej w Gubinie. Każdy z alumnów ma tu swój ośmiogodzinny dyżur. Oczywiście są na każde zawołanie także

w nocy. – Pomagamy w karmieniu chorych, roznoszeniu posiłków, sprzątamy, ale także rozmawiamy z pacjentami i wreszcie czuwamy i modlimy się z chorymi w chwili ich śmierci – tłumaczy Mateusz.

Praktyka w hospicjum, jak podkreślają to dla nich doświadczenie bólu, cierpienia i po prostu obecności drugiego człowieka. Wielokrotnie to zupełnie nowe doświadczenia. – Nigdy nie miałem styczności z osobami umierającymi. A tu jednego dnia rozmawiasz z kimś, a drugiego dnia ta osoba może już nie żyć. Już w pierwszych dniach modliłem się przy łóżku konającej pani – mówi Norbert. – Z pozoru mogłoby się wydawać, że w takich miejscach spotkamy tylko smutnych ludzi. Przeciwnie, pomimo świadomości umierania w wielu z nich jest radość – dodaje Mateusz.

kk

O Radosławie, Jadwidze i burzy, która ich uratowała

Jezioro zakochanych

Ręka z welonem

Lecz Jadwiga postanowiła wpierw prosić ojca o wolność dla polskiego rycerza. – Oszałała! Potrzebuję pieniędzy. Potem wrócimy nad Ren. Dość mam tej dzikiej krainy. Tam zostaniesz żoną księcia – wołał owładnięty furją Bodo. Jadwiga struchlała. – Ojczu, nie rób mi tego – prosiła. Bodo nie chciał słuchać, aż nagle przypomniał sobie o wspólniku. – Dobrze, zostaniesz tu – powiedział. – Ale wyjdiesz za Rolanda, któremu odsprzedam zamek. Nad Ren wrócę sam. Twoim posagiem będzie... Radosław. Roland się nim zajmie – rzucił. Dziewczyna zrozumiała, że muszą uciec. Jeszcze tej nocy niania upiła strażników, a Jadwiga i Radosław umknęli łodzią. Jednak pościg ruszył niemal natychmiast. Prześadowcy dopadli uciekinierów. Radosław walczył wiosłem, a Jadwiga w obronie przed Rolandem rzuciła się w jeziorną toń, zostawiając w jego ręku biały welon. Wtem, gdy nad Radosławem zawisły miecze, uderzył niespodziewany piorun i łódź napastników zakryły odmetry. Jako ostatnia zniknęła zaciśnięta na welonie dłoń Rolanda. Dziwna nawałnica szybko minęła i młodzi odpłynęli w spokoju. Ponoć do dziś w rocznicę tych wypadków jezioro burzy się w owym miejscu, ukazując rękę z białym welonem... **xtg**

„Miłość potężniejsza jest niż śmierć”. W tej opowieści sprzyjają jej nawet siły natury.

Dawno temu nad jeziorem Niesłysz stało zamczysko posępnego raubrittera imieniem Bodo. Podróżni często stawali się zakładnikami tego niby-rycerza, a jednak rozbójnika. Kiedyś zabłąkał się tu także polski młody

a możny rycerz Radosław. Zrazu gościnnie przyjęty, usnął bez lęku, lecz już wkrótce leżał w zamkowych kazamatach. – Dostaniemy za ciebie spory okup – wycedził ku niemu Roland, prawa ręka Boda.

Loch miłości

Więść o więźniu dotarła wnet do Jadwigi, córki Boda. Opiekowała się nią niania. Opowiadała dziewczynie o jej matce, która przed laty na dworze księcia głogowskiego zakochała się w na pozór uczciwym człowieku. Gdy już po ślubie prawda o profesji Boda wyszła na jaw, umarła

Jezioro Niesłysz to idealny akwen dla sportów wodnych. Odbývają się tu regaty żeglarskie i bojerowe
PONIŻEJ: Grodzisko Niesulice otaczają wał i fosa. Najlepiej dojdź tu od strony wsi Tyczyno

ze zmartwienia tuż po urodzeniu córki. W duszy Jadwigi ta opowieść budziła pragnienie ucieczki. A gdy tej nocy, zakradłszy się do lochu, ujrzała Radosława, od razu pojęła, że chce uciec z nim. – Przyjdę jutro – szepnęła na pożegnanie kawalerowi, który pomyślał, że taka obietnica warta jest nawet więzienia.

Fakty o mitach

Jezioro Niesłysz (Niesulickie) to największe jezioro Pojezierza Lubuskiego. Na jednym z jego półwyspów w 1961 r. odkryto wczesnohistoryczne słowiańskie grodzisko, jedno z największych na ziemi lubuskiej. Pierwsze zasiedlenie miało tu miejsce w VII–VIII wieku, drugie w wieku XIII–XIV. Być może była to wtedy siedziba rabusiów kontrolujących szlaki handlowe.

Legendy regionu

W wakacje zapraszamy czytelników do wędrówek po naszych okolicach. Kryją one często zupełnie nieznaną opowieści.

GOSPEL Z RZEPINA. Niewątpliwie mają talent. Są coraz bardziej rozpoznawalni, ale nie o sławę im chodzi.

Chcą uwielbiać Boga.

tekst i zdjęcia

MAGDALENA KOZIEL

mkoziel@goscniiedzielny.pl

Katarzyna i Tomasz Leśniakowie małżeństwem są od sześciu lat. Zanim się pobrali, ona udzielała się w scholi w Sułowie, należącym do parafii Kowalów, i śpiewała w zespole Moment działającym w jej liceum. On też założył swój zespół, gdy przyjechał ze Szprotawy uczyć się w Technikum Leśnym w Staroście k. Rzepina. – Grałem ciężką muzykę, bo ja taki religijny od zawsze nie byłem – śmieje się Tomek. Wspólnie śpiewać zaczęli u franciszkanów w Zielonej Górze. Kasia kończyła wychowanie muzyczne na Uniwersytecie

Zielonogórskim, a Tomek pracował. – W tej scholi zasmakowaliśmy bogactwa muzyki. Była naprawdę dobrze prowadzona – wspomina Katarzyna. Po ślubie wrócili do Rzepina. Pomyśleli, że można coś dobrego muzycznie stworzyć na własnym podwórku i stali się motorem rzepińskiej Shemy. On jest odpowiedzialny za sekcję instrumentalną, a ona dyryguje chórem.

Zapał amatorów

Pierwsze kroki chór stawił jesienią 2005 r. W styczniu 2006 r. grał już w czasie finałowego koncertu Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy w Rzepinie. – Zналиśmy sporo osób muzykujących z okolicy. Skrzyknęliśmy się i tak powstał zespół instrumentalistów – mówi Tomek. Jednym z pierwszych, który się wtedy dołączył, był Michał Biłęńczuk, klawiszowiec. W zespole sprawuje również funkcje akustyka i grafika. Na jego głowie są też wszystkie sprawy techniczne. – Właściwie gram od dziecka. W liceum grałem w konkursyjnym dla Kasi zespole. Nasze drogi zeszyły się w Shemie – opowiada Michał. Sekcja instrumentalna chóru to gitara elektryczna, basowa, klawiszowe i perkusja. – Podobnie było z wokalistkami. Po prostu zapraszaliśmy do chóru znajomych – opowiada Kasia. W zasadzie oprócz niej wszyscy

Shema zn

KS. TOMASZ GIERASIMCZYK

w chórze to samoucy i amatorzy. W lipcu 2006 r. zespół wziął udział w warsztatach gospel w Szprotawie, a w sierpniu zorganizował podobne u siebie. Od czterech lat Wakacyjne Warsztaty Wokalne w Rzepinie to już tradycja. Na pierwszych było 30 osób. Rok temu zjawilo się już trzy razy więcej. W zeszłym roku warsztaty poprowadziły gwiazdy muzyki gospel Lea Kjeldsen i Agnieszka Krauz z Kraków Gospel Choir. – W tym roku będziemy gościć Norrissa Garnera z USA – zapowiada Kasia. Warsztaty odbędą się od 21 do 23 sierpnia (informacje na www.shema.pl).

Pierwsze sukcesy

Dzisiaj Shema to czterdziestopięciorosobowy chór z sekcją młodzieżową, dziecięcą, taneczną i instrumentalną, działający przy Domu Kultury w Rzepinie. Członkowie pochodzą z Rzepina, Sułowa, Drzeńska, Słubic i Osna Lubuskiego. – W repertuarze zespołu są utwory reprezentujące odmiany muzyki chrześcijańskiej: worship songs, czyli pieśni uwielbienia, i contemporary gospel, czyli gospel współczesny. Wykonujemy

także najbardziej znane utwory polskiej muzyki chrześcijańskiej i własne utwory – wyjaśnia dyrygentka. Chór przygotowuje w ciągu roku dwa większe koncerty: na Boże Narodzenie i Wielkanoc. – Ale gramy też na uroczystościach kościelnych, bierzmowaniach czy ślubach. Tam, gdzie nas zaproszą. Jak choćby teraz na festyn Parafialnego Zespołu Caritas do Słońska – tłumaczy Tomek.

Shema ma już pierwsze sukcesy. Rok temu zajęła I miejsce podczas konkursu chórow na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Gospel w Małomicach i tytuł laureata Wojewódzkich Prezentacji Zespołów Muzycznych „Wiolinowe Spotkania” w Zielonej Górze. Chór został także wybrany jako jeden z trzech zespołów prezentujących się na tegorocznych obchodach Dni Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze.

Szkoła życia

– Żeby śpiewać gospel, trzeba wiedzieć, po co się to robi. To wymaga zaangażowania całego człowieka, nie tylko gardła, ale także całego ciała, bo wykonując gospel, tańczy się i klaszcze – mówi Kasia. Dlatego nie wszyscy wytrzymują

Tomaszowi Leśniakowi marzy się nagranie płyty z własnymi utworami Shemy

maczy słuchaj

mordercze tempo warsztatów, na których śpiewa się od rana do wieczora. Shema wie jednak, że jest to potrzebne. – Poznajemy nowych ludzi, gromadzimy w ten sposób nowy narybek do zespołu i szlifujemy warsztat – podkreśla dyrygentka. Dla śpiewających dziewczyn Shema to świadomy wybór. – To nie jest takie zwykłe śpiewanie – mówi Katarzyna Szawelska. – To szkoła życia dla nas – wtóruje jej Nina Larek. Wraz ze swoimi koleżankami z chóru wiedzą, że za uwielbieniem płynącym ze sceny musi iść świadectwo życia, tego w codzienności.

W chórze swoje miejsce znajdują też ci, którzy śpiewać nie potrafią lub nie chcą. – Tańczę na scenie podczas występów chóru. Od zawsze podobał mi się ten sposób wyrażania siebie – mówi Małgorzata Chomicz, która wraz z koleżanką tworzy Shema Dance. Worship Dance, czyli taniec uwielbieniowy, który pokazują na scenie, ma zadanie

wzmocnić przekaz muzyki. – Czerpiemy z układów baletowych, tańca towarzyskiego, a nawet hip-hopu. Nie chcemy przestaniać swoimi występami przekazu, to nie my jesteśmy

najważniejsze na scenie, po prostu tańcząc, modlimy się – podkreśla Małgorzata.

Misja

Wychodzą na różne sceny, nie tylko te kościelne. – Chcemy uwielbiać Boga wszędzie tam, gdzie to możliwe, by dotrzeć do jak największego grona odbiorców – zapewnia Katarzyna. Ale ważna jest nie tylko scena. Są do dyspozycji Kościoła. Razem ze swoim duchowym opiekunem ks. Maciejem Maniarskim głosili rekolekcje. – W Wielkim Poście przez trzy dni ewangelizowaliśmy w gimnazjum w Szczecinie. To dla nas wszystkich było spore wyzwanie – wspomina Tomasz. W trakcie rekolekcji dziewczyny z Shemy przedstawiały m.in. scenki ewangelizacyjne. Starają się nie odmawiać na zaproszenia. Śpiewają na bierzmowaniach, ślubach, chrztach i innych uroczystościach. – Po prostu traktujemy to jako służbę – zapewnia Tomasz.

Wspólne śpiewanie, próby, wyjazdy i koncerty to spora część codzienności Shemy. – Siłą rzeczy poznajemy się, przyjaźnimy,

Shema śpiewa na trzy głosy. A jak trzeba, to i na cztery

NA STRONIE OBOK:

Shema Kids dała koncert na tegorocznym Diecezjalnym Festiwalu „Totus Tuus” w Gorzowie Wlkp.

Z PRAWYJ: – To muzyka wymagająca. Żeby ją śpiewać, trzeba dbać o duszę – mówi Katarzyna Leśniak

ale i sieramy – mówi dyrygentka. Sobotnie próby po tygodniu nauki, pracy to dobra odskocznia. – Chcemy na nie, żeby wyśpiewać swoje troski i kłopoty, podzielić się radościami – mówią liderzy zespołu, którzy często przychodzą z dwójką swoich synów Hubertem i Fabianem. Kiedy pojawiają się chwile próby, albo ktoś z zespołu potrzebuje szczególnego wsparcia, idą się modlić. – Uczestniczymy całym chórem we Mszy św., spowiadamy się i modlimy, a Pan Bóg zawsze przychodzi z pomocą – opowiada Kasia. O tym właśnie śpiewają w jednej ze swoich własnych kompozycji: „Tak wiele mam, bo jesteś Ty, Ty życie dajesz mi”.

PANORAMA PARAFII **pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krzepowie****Między jubileuszami**

Rok temu parafia świętowała pięćdziesięciolecie istnienia, a teraz przygotowuje się do **jubileuszu stu lat swojego kościoła.**

Po wojnie Krzepów był filią parafii prowadzonej przez ojców redemptorystów z Głogowa. Zmieniło się to dzięki abp. Bolesławowi Kominkowi, który w 1958 r. ustanowił tu samodzielną parafię. Po 1945 r. w Krzepowie osiedliła się głównie ludność z Kresów. Przede wszystkim z Podola, Wołynia, Polesia i Wileńszczyzny. – Zapiski i wspomnienia z tamtych lat wskazują, że wszystkich jednoczył tutejszy kościół – mówi ks. Ryszard Klimek, proboszcz. Pięćdziesięciolecie parafia świętowała bardzo uroczyście. Były Msza św., poświęcenie pomnika i wspólna dla całej parafii agapa. – Na placu przy kościele każda z parafialnych wsi przygotowała swój zastawiony stół i wszyscy mogli się częstować – mówi Stanisława Laska z filialnych Szczyglic.

Wspólna sprawa

Kościół w Krzepowie stanął w 1910 r. na niewielkim wzgórzu we wsi. Ta lokalizacja niewątpliwie uratowała go przed zalaniem w 1997 r., kiedy Polskę dotknęła powódź stulecia. – Ze strażakami przepracowaliśmy wtedy na wałach 2100 godzin. Woda zalała

W Szczyglicach wierni kolejno gospodarzą w kościele. Maria Pieniążek i Gabriela Biernacka przygotowują ołtarz do sprawowania liturgii

Parafianie z proboszczem przy figurze Ojca Świętego wykonanej przez jednego z wiernych

domy bliżej rzeki. Zatrzymała się niedaleko kościoła – opowiada Stanisław Pieniążek, sołtys z filialnych Szczyglic i prezes Ochotniczej Straży Pożarnej. Dzisiaj świątynia czeka na remont dachu. Na pierwszy ogień pójdą wieże kościelne, bo na nie dał fundusze Urząd Miasta Głogowa. W przyszłym roku dookończona zostanie reszta. Tutejsi wierni nie liczą tylko na wsparcie z zewnątrz. Z własnych środków m.in. odremontowali świątynię, naprawili ławki, zrobili przykościelny parking, ogrodzenie i toalety. Małutki kościółek filialny w Szczyglicach też jest pod dobrą opieką. – Wymieniliśmy okna i dobudowaliśmy zakrystię. Teraz czeka nas malowanie i remont dachu. Liczymy na pomoc wójta, który nas zawsze wspiera – mówi Stanisław Pieniążek. O filialny kościół co tydzień dba inna rodzina, która dostaje klucze, otwiera świątynię i porządkuje ją.

Chór na medal

Pięć lat temu w parafii powstał chór. Prowadzi go Elżbieta Rosińska, nauczycielka muzyki i tutejsza radna. – Śpiewamy na cztery głosy. Nasz repertuar to około 200 pieśni. Przed wszystkim kościelnych, ale też trochę patriotycznych – wyjąśnia E. Rosińska. – Ćwiczymy regularnie raz w tygodniu, a w trakcie przygotowań do występów nawet częściej. Bierzymy udział w przeglądach i festiwalach. Często zapraszają nas, żebyśmy śpiewali na ślubach, rocznicach, pogrzebach czy odpustach – dodają Waleria Potocka i Maria Tokar. Teraz parafialny chór przygotowuje się do występu z okazji rozpoczęcia roku szkolnego, który odbędzie się dla całego powiatu w Szkole Podstawowej w Krzepowie. Zaprezentuje pieśni patriotyczne wspólnie z uczniami szkoły.

Magdalena Koziel

Zapraszamy na Msze św. niedzielne

Krzepów **8.00, 11.00, 18.00**
Szczyglice **9.30**

Zdaniem proboszcza

– Krzepów był do początku lat osiemdziesiątych wioską. Dopiero w 1984 r. został włączony do

Głogowa i dzisiaj jest jego dzielnicą. Samodzielną parafią nie została wchłonięta przez miasto, ale pozostała w Krzepowie. Parafianie to bardzo życzliwi ludzie, którzy czują się odpowiedzialni za swoje kościoły. Choć większość z nich jest niezamożna, to wspierają wszystkie parafialne inicjatywy. Włączają się też we wszystkie duszpasterskie propozycje. Jestem im bardzo wdzięczny za wsparcie w czasie choroby i za troskę, która mnie otaczali. Muszę powiedzieć, że korzystają z sakramentów i uczestniczą licznie w niedzielnej Mszy św. W czasie Adwentu będziemy przygotowywać się przez rekolekcje do obchodów 100-lecia kościoła w Krzepowie i 90-lecia świątyni w Szczyglicach. Cieszy mnie także to, że mamy wsparcie i życzliwość ze strony lokalnej władzy czy to w Urzędzie Miasta w Głogowie czy też w Urzędzie Gminy. Dzięki temu wsparciu udaje się nam przeprowadzić większe remonty.

Ks. Ryszard Klimek

Urodził się w 1961 r. w Dębicy w woj. podkarpackim. Święcenia kapłańskie przyjął w 1988 r. w Gorzowie Wlkp. Jako wikariusz pracował w Starym Kurowie, Sulęcynie, Słubicach, Żaganii i Otyniu. Proboszczem w Krzepowie jest od 2001 r.